

Dosarul nr. 3ra-1192/18

Prima instanță: (Judecătoria Soroca, sediul Central) Gh. Purici
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cabinetul Avocatului
”Victor Felișcan”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului
”Victor Felișcan” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică și
Vornic Artiom cu privire la constatarea ilegalității refuzului, obligarea prezentării
informației și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 Curții de Bălți, prin care s-a admis apelul
declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, s-a casat integral
hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central și s-a emis o
nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de Cabinetul Avocatului ”Victor
Felișcan”,

c o n s t a t ă :

La 05 aprilie 2017 Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică
și Vornic Artiom cu privire la constatarea ilegalității refuzului, obligarea prezentării
informației și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan” a menționat că în
cadrul examinării dosarului civil la cererea de chemare în judecată depusă de
Întreprinderea de Stat ”Gările și Stațiile Auto” împotriva lui Grabovschi cu privire la
repararea prejudiciului material, în calitate de avocat al ultimului, a solicitat
prezentarea înscrisurilor ce confirmă efectuarea actului de control al contorului ca
urmare a cererii din 10 februarie 2016.

A menționat că reprezentantul Întreprinderii de Stat ”Gările și Stațiile Auto” a
prezentat buletinul de verificare metrologică nr. 3.2.3.B-14/1855, invocând că acest
document confirmă efectuarea actului de control al contorului de apă.

A relatat că documentul în cauză nu reprezintă un act de control conform prevederilor Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, iar pentru a demonstra temeinicia obiecțiilor, a solicitat de la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică furnizarea informației.

Astfel, la 14 februarie 2017 s-a adresat Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu cerere, prin care a solicitat prezentarea informației referitor la faptul dacă reprezintă sau nu buletinul de verificare metrologică nr. 3.2.3.B-14/1855 rezultatul unui act control al contorului de apă ca urmare a obiecțiilor reprezentantului consumatorului; dacă au fost sau nu efectuate acte de control ale contoarelor de apă la filiala Soroca a Întreprinderii de Stat "Gările și Stațiile Auto" în perioada 10 februarie 2016 – 24 mai 2016; intervalul de timp la care urmează a fi efectuată verificarea contoarelor.

Prin răspunsul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică din 27 februarie 2017, redactat de Vornic Artiom, s-a menționat că va fi informat suplimentar în termenii prevăzuți de legislația în vigoare.

Deci a menționat că prin răspunsul din 31 martie 2017 nu a primit răspuns în termenul prevăzut de lege și nu oferă răspuns la întrebările formulate în calitate de avocat.

Reclamantul Cabinetul Avocatului "Victor Felișcan" a solicitat constatarea ilegalității refuzului Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică de a prezenta informația solicitată de avocat în cererea prealabilă din 14 februarie 2017, obligarea pârâtului să prezinte informația solicitată, încasarea de la pârâți în mod solidar a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului "Victor Felișcan".

S-a obligat Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică să prezinte răspunsul cu informația solicitată de Cabinetul Avocatului "Victor Felișcan" prin cererea din 14 februarie 2017.

S-a încasat de la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică în beneficiul Cabinetului Avocatului "Victor Felișcan" suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 Curții de Bălți, s-a admis apelul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, s-a casat integral hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de Cabinetul Avocatului "Victor Felișcan".

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la fondul cauzei a reținut că la 27 februarie 2017 în adresa Cabinetului Avocatului "Victor Felișcan" a fost expediat răspunsul, prin care i s-a adus la cunoștință despre faptul că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu posedă informațiile solicitate și din aceste considerente nu poate furniza informația solicitată în termenul prevăzut de lege.

Totodată, instanța de apel a constatat că în răspunsul în cauză, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a indicat că nu deține informația solicitată și că va soluționa cererea lui Grabovschi Alexandr sub aspectul Legii cu privire la petiționare, în scopul verificării dacă eventual nu au fost încălcate drepturile consumatorului, iar la 31 martie 2017 Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a expediat răspunsul la petiție în adresa lui Grabovschi Alexandru, în interesele căruia acționa avocatul Felișcan Victor.

Astfel instanța de apel a concluzionat că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a dat răspuns la cererea privind furnizarea informației în limitele competenței sale, în termenul prevăzut de lege și deci nu a încălcat dreptul intimatului la liberul acces la informație.

Totodată, instanța de apel a reținut că Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan” în temeiul art. 17 din Legea privind accesul la informație, nu a solicitat Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică readresarea cererii sale către alt furnizor care deține informația solicitată, or la situația creată nu a prezentat instanței că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică deține această informație.

La 23 iulie 2018 prin intermediul oficiului poștal, Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan”, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

De asemenea, a menționat că în temeiul Legii nr. 783 din 10 februarie 2000 privind accesul la informație, indiferent de obiectul adresării, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică era obligată să examineze în termen cererea prealabilă și să ofere un răspuns în termenul legal obligație ce nu a fost executată.

A specificat recurentul că prin nesoluționarea în termen legal a cererii prealabile, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a neglijat cerința legală privind furnizarea informației și în așa mod a creat impedimente în exercitarea activității sale, fapt ce știrbește imaginea avocatului, reputația, inclusiv în fața clientului, iar prin îngrădirea dreptului la informația solicitată, intimații au comis o ingerință în activitatea avocatului.

La 04 septembrie 2018, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință la recursul declarat de Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan”, prin care a solicitat de a fi respins ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 24 aprilie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 23 iulie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cabinetul Avocatului ”Victor Felișcan”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari